

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 14,876 คน (สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร, 2561) ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดณ์กุล, 2557, หน้า 26) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตรการสุ่มตัวอย่างของการวิจัย ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา

e = ค่าความคาดเคลื่อนของตัวอย่างไม่เกินร้อยละ .05

n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่กำหนดได้

จะได้

$$n = \frac{14,876}{1 + 14,876(0.05)^2}$$

$$n = 389.52$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้ สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากน้อยตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน แล้วทำการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

หมู่บ้านในเขตตำบลพังช้าง	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 บ้านพังช้างใต้	2,071	55
หมู่ที่ 2 บ้านพังช้างเหนือ	1,457	38
หมู่ที่ 3 บ้านดงชุมข้าว	917	24
หมู่ที่ 4 บ้านห้วยทราย	1,053	28
หมู่ที่ 5 บ้านหนองยาง	987	26
หมู่ที่ 6 บ้านดงยอ	956	25
หมู่ที่ 7 บ้านโนนชลประทาน	929	24
หมู่ที่ 8 บ้านโนนสวรรค์	891	23
หมู่ที่ 9 บ้านหนองปลาตุก	1,459	38
หมู่ที่ 10 บ้านดงสมบูรณ์	484	13
หมู่ที่ 11 บ้านหนองบัวสามัคคี	996	26
หมู่ที่ 12 บ้านพังช้างกลาง	1,245	33
หมู่ที่ 13 บ้านโนนสูง	507	13
หมู่ที่ 14 บ้านดงชุมข้าวใต้	924	24
รวม	14,876	390

ที่มา : (สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร, 2561) ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหมู่บ้าน ที่อาศัยอยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ, 2553, หน้า 197)

5 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนใช้เกณฑ์ของ Likert scale ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดระดับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยเอาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัดโดยเกณฑ์ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ, 2553, หน้า 197)

4.51-5.00 หมายถึง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังข้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังข้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนใช้เกณฑ์ของ Likert scale ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดระดับการมีส่วนร่วมโดยเอาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัดโดยเกณฑ์ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริตาปริสุทธิ, 2553, หน้า 197)

4.51-5.00 หมายถึง มีส่วนร่วม ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีส่วนร่วม ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีส่วนร่วม ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีส่วนร่วม ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีส่วนร่วม ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังข้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ลักษณะแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลพังข้าง อำเภอเมือง

สกลนคร จังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และนำการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด สกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรตามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็น

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์แนวคิด เกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ John M Cohen and Norman T. Uphoff Cohen (1980, pp. 219–222 อ้างถึงใน ฤวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5–8) ออกมาเป็นข้อคำถาม วัตถุประสงค์

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจ แก้ไขเนื้อหาและความถูกต้อง

5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดยนำแบบสอบถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 253–254)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1

หมายถึง ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่าง

แน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้

และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไป

วัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาครอบคลุม ในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดังมีรายชื่อดังนี้

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ประธานกรรมการบริหาร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง กรรมการบริหาร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

5.3 นางเมตตา บุญวัฒน์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง
(บริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง)

5.4 นายสุระศักดิ์ งามยงจันทร์ศรี รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง
(บริหารงานท้องถิ่น ระดับต้น)

5.5 พ.อ.อ.สุระศักดิ์ คำโพธิ์ หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
พังขว้าง (อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น)

โดยได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 1 บ้านพังขว้างใต้
ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

7. นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)
โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถาม
ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.235 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากสูตรต่อไปนี้ (นพพร ณะชัยพันธ์, 2550, หน้า 22)

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ p หมายถึง ค่าความยากง่าย

r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก

R_U หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f หมายถึง จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

โดยได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.65-0.85

8. นำข้อคำถามจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยมีสูตรดังนี้ (Alpha Coefficient Method อ้างถึงใน นพพร ณะชัยพันธ์, 2550, หน้า 19)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

8.1 แบบสอบถามการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบล พังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .938

8.2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .883

8.3 แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .922

9. นำแบบสอบถามดังกล่าวที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่นมาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน
2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ใน 14 หมู่บ้าน ตามเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน
2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าความถี่ (Frequencies)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ใช้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

2.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's-Coefficient)

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สำหรับการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 324)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

4. การศึกษาอิทธิพลของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยจะนำไปพิจารณาร่างข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เพื่อเสนอต่อคณะผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการหาแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

5.1 นายอาวุธ อาจหาญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการสาธารณสุขชุมชน

5.2 นางสุภาคม แสนหอม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง (ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น) กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการเงินการคลังและงบประมาณ

5.3 นางสาววิจิตรตา พันธุ์ออน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา (ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น) กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการพัฒนาการเรียนการสอน

5.4 นางธัญสินี วงศรีลา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น) กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาชุมชน

5.5 นายเปรมปรีดา กงนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง (ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น) กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลพังช้าง อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านงานวิศวกรรมโยธาและโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน

5.6 นายเรืองศักดิ์ วงศรีลา ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้าน
ระเบียบและกฎหมายท้องถิ่น

5.7 นางสาวรัตน์ แม้นพยัคฆ์ ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลและบริหารงานบุคคล

5.8 นางเนตรนภา ลาลู่ ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ
กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาชุมชน

5.9 นางเพ็ญแข ศรีทอง ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการสาธารณสุขชุมชน

5.10 นายถาวร วันดี ตำแหน่ง กำนันตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร เชี่ยวชาญด้านการปกครองท้องถิ่นและชุมชนสัมพันธ์